60. [1] Stevtonen

1.
Eg hadde høyrt um den vene fjoren
So skjær seg inn i fraa sjølve storen
Eg fekk slik hug til aa sjaa darinn
Aa paa den fordi eg ditta finn.

2.
Da so ein raakar paa *utefære*
Det hev den gjevna ein av det lære
Aa vel seg vara i ord aa gjerd
For da kjem vel med i al vor færd.

3.
Paa ferdi no er baa fant aa fagna
Aa ditta er no kje nokon lagna
Da hev seg soleis dar oftast æ
Eitt *skjemdavette* i fylje med.

4.
Ein *rare* hugnad folk er normale
At ein er visleg i ord aa tale
Men fælt aa *ufyse* vert det daa
Naa *skjemdavette* da byrja paa

5.
Ein maa kje undra seg altformykje
Me feila alle i kvar sitt stykkje
Aa ditta kjem ein kje burt ifraa
At eigne *veilar* ein mindst ser paa.

6.
Aa jau ein staakar paa kvar sin maate
Ein staakar seg inni raat aa røte
Det staakje er no kje staakje vert
De ikkje gagn i aa ha da kjært.

7.
Me færast fort aa det leid mot kvelli
Det for til dimmast imyllum fjelli
Ei fager bygd kring um denne fjord
Ei vakker *deild* av vor fædrajord.

8.
Inn unnar dækkje dei byrjar spela
Med drykk aa dansing *gramas* aa kjela
Daa særleg ein han gav ikkje fred
Eit skjemdarvette eit leid??

9.
Jau leik aa udomar kan florera
Naar dans aa speling att aat husera
Men drykkjen særleg den gjevna ha
Den vit aa sans kan ifraa os ta.

10.
Da er so felt ditta drykkjerie
So hev husert ifraa Noa tie
At dei so styra maa soleis raa
At ikkje *syra* vert meir aa faa.

11.
Vorherra veit no kor ditta ha seg
At folk hev kjæraste det so ska seg
At far aa nor kan ta slikt med ro
Aa lata rusdrykk i heimen gro.

---

1 Ref: Foto Bj_s194.TIF